ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ MARCO DARMON της 11ης Δεκεμβρίου 1986 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Η παρούσα υπόθεση είναι η τέταρτη στην οποία προσβάλλεται ενώπιον του Δικαστηρίου η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διοργανωθέντος από το Ελεγκτικό Συνέδριο εσωτερικού διαγωνισμού CC/A/8/85, περί απορρίψεως αιτήσεως υποψηφίου να συμμετάσχει στον εν λόγω διαγωνισμό. Παραπέμπω σχετικά τόσο στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση που έχει συνταχθεί για την παρούσα υπόθεση όσο και στις αποφάσεις σας της 23ης Οκτωβρίου 1985 στις υποθέσεις 321 [1], 322 και 323/85 [2].

Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων, Henri Maurissen, θεωρεί ότι οι δύο διαδοχικές αποφάσεις που έλαβε η εξεταστική επιτροπή, στις 2 Αυγούστου 1985, εν συνεχεία δε στις 28 Οκτωβρίου 1985, ενόψει των συμπληρωματικών παρατηρήσεων που αυτός υπέβαλε κατόπιν προσκλήσεως προς τούτο με την από 12 Αυγούστου 1985 επιστολή του προέδρου της εξεταστικής επιτροπής, πάσχουν, σε σχέση με το σημείο IV.1.β) της προκηρύξεως του διαγωνισμού, από πρόδηλη πλάνη όσον αφορά την εκτίμηση της επαγγελματικής του πείρας που απέκτησε από το 1976 μέχρι το 1983 στην εταιρία IBM, αρχικά υπό την ιδιότητά του ως « financial analyst associate » και εν συνεχεία ως « productivity project analyst ».

Αμυνόμενο, το Ελεγκτικό Συνέδριο υποστηρίζει κυρίως ότι από τα έγγραφα που προσκόμισε αρχικά ο προσφεύγων δεν μπορούσε να αποδειχτεί ούτε το επίπεδο της απασχολήσεως ως « financial analyst associate » ούτε η διάρκειά της ως « productivity project analyst ». Όσον αφορά εκείνα που κατατέθηκαν προς υποστήριξη των συμπληρωματικών παρατηρήσεων, δεν ήταν δυνατό να είναι παραδεκτά και, εν πάση περιπτώσει, δεν αποδείκνυαν την ακριβή διάρκεια της επαγγελματικής πείρας σε δραστηριότητα αντιστοιχούσα στο απαιτούμενο πανεπιστημιακό επίπεδο.

2. Δύο ζητήματα ανακύπτουν. Μπορούσε η εξεταστική επιτροπή να αρνηθεί να λάβει υπόψη τα έγγραφα που προσκόμισε ο Maurissen προς υποστήριξη των παρατηρήσεών του; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορούσε από τα έγγραφα αυτά η εξεταστική επιτροπή να εκτιμήσει αν τα προαναφερθέντα καθήκοντα που άσκησε στην εταιρία IBM ήταν ικανοποιητικού επιπέδου και αρκετής διάρκειας, υπολογιζόμενης από την εξεταστική επιτροπή σε τρία χρόνια, ώστε να μπορέσει ο προσφεύγων να δικαιολογήσει « ισοδύναμη επαγγελματική πείρα », κατά την έννοια του σημείου IV.1.β) της προκηρύξεως του διαγωνισμού;

3. Όπως έχετε τονίσει σε μία από τις τρεις προαναφερθείσες αποφάσεις της 23ης Οκτωβρίου 1986 (υπόθεση 321/85),

« Το καθήκον αρωγής που έχει η διοίκηση έναντι των υπαλλήλων της και το οποίο έχουν επίσης οι εξεταστικές επιτροπές διαγωνισμών, μολονότι δεν αναφέρεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, αντικατοπτρίζει την ισορροπία των αμοιβαίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που δημιούργησε ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης στις σχέσεις μεταξύ της υπηρεσίας και των υπαλλήλων ».

* Μετάφραση από τα γαλλικά.

1 — Απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 1986, Hartmut Schwiering κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1986, σ. 3199.

2 — Απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 1986, Volker Hoyer και λοιποί κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1986, σ. 3215.

Αποφανθήκατε ότι

« Το καθήκον αυτό καθώς και η αρχή της χρηστής διοικήσεως επιβάλλουν στην αρμόδια αρχή, όταν κρίνει την κατάσταση ενός υπαλλήλου, να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων που μπορούν να επηρεάσουν την απόφασή της, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον του ενδιαφερομένου υπαλλήλου » (σκέψη 18).

Επικρίνατε την εν λόγω απόφαση που ελήφθη εις βάρος του Schwiering για το λόγο ότι η εξεταστική επιτροπή παρέλειψε να κάνει χρήση, υπέρ του προσφεύγοντος, των διατάξεων του άρθρου 2, δεύτερη παράγραφος, του παραρτήματος III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, σχετικών με τη διαδικασία διαγωνισμών, σύμφωνα με τις οποίες « δύναται να ζητηθεί από τους υποψηφίους η χορήγηση οποιουδήποτε συμπληρωματικού εγγράφου ή πληροφορίας » (να προσκομίσουν κάθε συμπληρωματικό έγγραφο ή πληροφορία).

Επικαλούμενη ρητώς τη διάταξη αυτή, η ίδια εξεταστική επιτροπή κάλεσε εν προκειμένω τον Maurissen να προσκομίσει τις « ενδεχόμενες συμπληρωματικές παρατηρήσεις του », βάσει των οποίων θα μπορούσε, ανάλογα με την περίπτωση, να επανεξετάσει την απόφασή της της 2ας Αυγούστου 1985, επισημαίνοντας συγχρόνως στον προσφεύγοντα ότι αυτός δεν μπορούσε να υποβάλει επιπλέον έγγραφα προς εξέταση απ' αυτή.

4. Φρονώ ότι ένας τέτοιος περιορισμός είναι αντίθετος προς το καθήκον αρωγής, όταν ιδίως πρόκειται για εσωτερικό διαγωνισμό στον οποίο συμμετείχε περιορισμένος αριθμός υποψηφίων. Επομένως, η εξεταστική επιτροπή δεν μπορούσε να αρνηθεί, λόγω του ότι δεν τα είχε ευθύς εξαρχής στη διάθεσή της, να λάβει υπόψη τα έγγραφα που προσκομίστηκαν προς υποστήριξη παρατηρήσεων τις οποίες η ίδια είχε προκαλέσει.

Με το από 28 Οκτωβρίου 1985 έγγραφό της, η εξεταστική επιτροπή αναφέρει ότι η αποκτηθείσα από τον Maurissen πείρα στα καθήκοντά του ως « financial analyst associate » θα μπορούσε, όπως η πείρα ως « productivity project analyst », να θεωρηθεί ως πείρα σαν αυτή που απαιτούσε το σημείο IV.1.β) της προκηρύξεως του διαγωνισμού.

Κατά συνέπεια, φαίνεται ότι εκείνο που εναπέμενε υπό αμφισβήτηση δεν ήταν πλέον το επίπεδο της επαγγελματικής πείρας που έπρεπε να ληφθεί υπόψη, αλλά μόνο η διάρκειά της. Ουδέποτε αμφισβητήθηκε ότι ο Maurissen άσκησε από το 1976 μέχρι το 1983 τα προαναφερόμενα διαδοχικά καθήκοντα. Η εν λόγω διάρκεια υπερβαίνει αναμφισβήτητα τη διάρκεια των τριών ετών που θεωρήθηκε ως επαρκής από την ίδια την εξεταστική επιτροπή.

5. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η εξεταστική επιτροπή διέθετε όλα τα απαραίτητα στοιχεία για να μπορέσει να εκτιμήσει αν ο προσφεύγων πληρούσε τις προϋποθέσεις ώστε να γίνει δεκτός στο διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι οι ληφθείσες αποφάσεις μαρτυρούν έλλειψη του καθήκοντος αρωγής και πάσχουν από πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση. Προτείνω επομένως την ακύρωσή τους, όσον αφορά δε τα δικαστικά έξοδα, να επιβληθούν εξ ολοκλήρου εις βάρος του καθού οργάνου.